

संस्कृत

याज्ञिक
अयोग

क्र. नं. १७७

३२८ स्मृ. २०

संपिंडीकरण

संपिंड्य निगम

(1)

श्रीगणेशाय नमः ॥ महेशानं नमस्कृत्य सारदांगुलमादरात् विवाहवर्जनि
यत्वात्सापि प्रविष्टो ते ॥ इह खलु यत्नवत्कृत्य न विस्तृतं ज्ञेयं ॥ अर्थो लक्षणां
स्त्रियमुदहेतु रसाद्यपक्रम्य पञ्चमात्मप्रमादध्वं प्रिमातनः पितृतस्तथाद
शहरुषविख्याताद्योत्रियाणां महाकुलदित्युक्तं तत्रमातृतोमातृद्वारात्
चमातृउर्ध्वपितृतोपितृद्वारात् सप्तमादध्वं महाकुलाह्वन्यामुदहेदिस
प्रतीयते ॥ न जमातृतः पञ्चमासितृतः सप्तमादिति च सामानाधिकर
ण्यं पञ्चम्यो तथा च मातापत्योपिता च सप्तमइत्यर्थो लभ्यत इति वाच्य
स्त्रीलिंगेन मातृशब्देन सह पुंलिंगेन जमातृशब्दे सामानाधिकरण्यायोगा
त् ॥ ततो वेपथ्यधिकरण्ये पञ्चम्यो मातृद्वारात् च मासितृद्वारा सप्तमा
दिति ॥ न मुक्यं मातृतः पञ्चमनाकथं वापितृतः सप्तमताकथं वातदध्वं
हमिति विविज्यवाच्यो न दुष्यते ॥ इह हि गृहस्था मातृतः पञ्चमातृपि
तृतः सप्तमादध्वं स्त्रियं उदयेदिसन्वयेनुदाहकस्यैवोयोमातापित

दे

॥१॥

(1A)

रौतहा रा य उर्ध्वसंताने पंचमसप्तमश्च तदुर्ध्वया। स्त्रीतामुदहेदि युर्योव-
सीयते तत्रोद्वाहकवरमारभ्यमात् पक्षे पंचमपर्यंतं पितृ पक्षे सप्तमपर्यं-
तं गणना कार्या। तत उर्ध्वभाविनी संताने या कन्या सावरेणोद्वाह्यमर्थः। त-
त्रेह गणनीयं उद्वाहको वरः प्रथमं तन्माता द्वितीया। तस्याश्रयो मातापितरौ
तौ तृतीयौ। तयो रूपा योरपि द्वे मातरौ द्वौ च पितरौ इति चतुष्टयं चतुर्थं पं-
क्तिः। एवं तस्यापि चतुष्टयस्य मातरस्तस्मात्पितरौ पित्र्यत्वात् इति निश्चयः। न-
मस्तु पंचमं कुलं अत्र तृतीयपंक्तौ वर्तमानानि सर्वाणि तृतीयानि। चतु-
र्थपंक्तिरुक्ता नियनुयानि पंचमपंक्तिस्तानि पंचमानि द्वितीयपंक्तौ चैकमा-
ता सा द्वितीया। एवमद्वितीयादिपंचमा मातायाः पंक्तयनुक्ताः तत्र सर्वाः स्थापि पं-
क्तिस्तु एकैकस्मान्मातृपितृपंक्तौ दायादुपपन्नाः कन्यापुत्रतत्कन्यापुत्रस-
वरूपाः संतानवत्प्रतिनिरूपाः सन्ति तथा अतस्तंतानवत्स्मिन्मध्यस्थाया-
कन्या सावरेणानोद्वाह्य किनु यत्पूर्वमुक्तं पंचमं कुलं मातृपितृसमुदायरु-

(2)

पञ्चव्यक्त्यात्मकं यानि चतुर्दश्यानीति सप्तमादीनि कुलानि तेभ्यः सर्वेभ्यः
प्रसक्तं दत्तं पद्यादुत्पन्नायाः संज्ञानवत्तमः तन्मध्यस्थायाः केन्यस्यावरेणोद्गाह्या
तत्रापि सप्तमानगोत्रावज्यपि तिमाह पक्षे गणना उक्तं चास्य मानुष्यपि त्रि
माह केवायदावरेण उभयं तद्विकल्पायाः माह तः परिकीर्तितमिति एवंमा
ह पक्षे पञ्चमपर्वे तं गणना प्रकार उक्तः इदानीं पितृपक्षे सप्तमपुरुषपर्वे तं
गणना प्रकारो विधीयते तत्र वरः प्रथमः वरस्य पिता द्वितीयः तस्यापियः
पिता वरस्य पितामहः स तृतीयः तस्यापेयः पिता वरस्य प्रपितामहः स चतु
र्थः तस्यापितयः पिता वरस्य नादीमुखः पिता पञ्चमः तस्यापियः पिता वर
स्य नादीमुखः पितामहः षष्ठः तस्यापियः पिता वरस्य नादीमुखः प्रपिता
महः सप्तमः तथा वरस्य यः पिता द्वितीयः स स्थाने उक्तः तस्य यः पितामा
वरस्य पितामही सा तृतीया तस्या अपियौ माता पितरौ चतुर्थं कुलं तयोरेकं तत्
भगवद्मातरौ द्वौ च पितरौ इति चतुष्टयं पञ्चमं कुलं तस्यापि चतुष्टयस्य च त

स्या

॥२॥

तत्

(2A)

सोमातरोपितरोप जलारइति अष्टकं षष्ठं कुलं । तस्याप्यष्टकस्याष्टौ मातरोष्टौ
अपितरइति षोडशव्यक्तात्मकं सप्तमं कुलं । तथा अवरस्य यः पितामहः त
तीयस्थाने निविष्टः तस्य जयामाता साध्वरस्य अपितामही अनुवर्धयति त
स्या अपि माता पितरोप अमं कुलं तयो रभयोरपि द्वे मातरो द्वौ अपितरो
इति अनुवर्धयष्टं कुलं तस्यापि तनुष्टयस्य अत सोमातरः पितरोपि जल
रइष्टं अष्टमं सप्तमं कुलं । तथा अवरस्य यः पितामहः अनुवर्धयति तनु
स्तस्य मातिरष्टुपञ्चमी तस्या अपि यो माता पितरोषष्टौ । तयो रभयोरपि द्वे मातरो ज
नुष्टये सप्तमं कुलं । तथा अवरस्य यो नादी मस्यः पितापञ्चमस्थाने निविष्टः तस्य ज
यामातुष्टौ षष्ठी तस्या अपि यो माता पितरो तौ सप्तमं कुलं तथा वरस्य पि यो
नादीकुलः पितामहः षष्ठस्थाने नुक्तः तस्य जयामाता साध्वरस्य सप्तमी तस्या अपि
यो माता पितरो तावष्टमौ तत्र सापि अनास्ति सप्तमादूर्ध्वं वा । तथा वरस्य
यो नादिः षष्ठः पितामहः सप्तमस्थाने निविष्टः तस्यापि यो माता साध

यं

रस्याष्टमि सपिंडासप्तमाहर्ध्यात् सप्तमाहर्ध्यात्तु सापिंड्यं नास्ति तदुक्तं। पि
 तापितामहश्चैव न येव प्रपितामहः। अथो ह्यश्रुत्वा एते पिंडभाज प्रकीर्तिताः
 लेपभाजश्च तथा हिः पित्राद्याः पिउभाजिनः प्रपितामहपूर्विका इति वा।
 पिउदस्य मन्त्रेण सापिंड्यं साप्तमैरुपमिति। इति पितृ पक्षे गणना उक्तं एव
 रस्यापि पितुः पित्र्यं मातृकं वा यदा भवेत्। पित्र्यमेतदरस्ये तदुभयं पितृतः
 स्मृतं इति मनु सपिंडता तु पुरुषे सप्तमैः निवर्तते इति मनु नानुनौ सप्त
 मे सप्तमैः निवृत्तेरुक्तं तावत्तु यमस्य पुरुषमेतन्नर्था स्यापिंड्यमप्यत इति ॥३॥
 (३) अतः सपिंडतायाः सप्तमैः पुरुषैः निवृत्तिर्भवति ननु सा ज्ञाता निवृत्तिरिति
 मनुवाक्यार्थपर्यालोचनया सप्तमैः पुरुषैः निवृत्त्यदवस्थ स्यापिंड्यस्या
 निवृत्त्यत्वात्। अन्यथा सप्तमैः पुरुषैः सापिंड्यं निवृत्तमेवेति मनुवाक्यार्थ
 वर्णने सापिंड्यं साप्तमैरुपमिति स्मृत्यंतरविरोधस्यात्। तथा चास्म
 दुक्तमेव मनुवाक्यार्थवर्णनं युक्तं यथा स्मृतकं वा दशाहे निवर्तते इत्युक्तं म

सातपैरुप

(3A)

दशमेहनिविनश्यदवस्थं सूतकं मृतकं च वर्त्तते एव ननु निवृत्तमिति प्रतीयते
तेन ह दजापि। ततश्च यथा दशाहः सूतकादेर्निवर्त्तकः एव सप्तमः पुरुषः
सापि विप्रनिवर्त्तक इति। ननु सापि प्रसादपौरुषमिति न्यायेन पितृप
क्षवन्मातृपक्षे पि सापि प्रसादपौरुषं किं न स्यादिति चेत् सस्यं वर्त्तते ए
व मातृपक्षे पि सापि प्रसादपौरुषं। तथा हि मातृपितामही च पितामही च येनोदीमु
खमात्रादित्रयं चेति बद्धं स्वयं वक्तव्यं तमपि उदश्वेति। न ह्येतेषां सापि प्र
सादपौरुषमिति विप्रनिवर्त्तक इति सूच्यते। ननु विप्रनिवर्त्तक इति सूच्यते। मैवं। एकत्वं सागताभ
र्तुः पिउगोत्रे च सूतके। स्वगोत्राद्भूयते नारी विहास्य सप्तमे पदेति मनुनाम
तुः पितामहादिभिः सापि प्रसादपौरुषं कृतेन वरस्य पितामहादिभिः सापि
प्रसादपौरुषं कृतेन वरस्य पितामहादिभिः सापि प्रसादपौरुषं कृतेन वरस्य पितामहादिभिः

(6)

४

किं सापिं प्रमातृद्वारकमपि साप्तपौरुषं कथं तर्हि मातृतः पञ्चमादूर्ध्वमि
ति मातृद्वारकं सापिं प्रमातृदूर्ध्वं निवर्तत इत्युच्यते इति चेत् मातामह
तत्पत्न्यादिभिः सापिं प्रमातृदूर्ध्वं द्विषयं हि पञ्चमादूर्ध्वमिति वाक्यं त
था च मातृद्वारकमातामह तत्पत्न्यादिभिः यत्सापिं प्रमातृदूर्ध्वं प्रपौरुषपि
तामह्यादिभिः स्तृसाप्तपौरुषमिति विवेकः ननु एकत्वं सागताभर्तुरिति
मनुना मातुः पितामह्यादिभिः विवेकः सापिं प्रमातृदूर्ध्वं मातामहादिभिः सा
पिं प्रमातृदूर्ध्वं प्रपौरुषमिति यदुक्तं तन्न सिध्यते ननु न ह्यनेन मनुना को न
मातामहादिभिः सापिं प्रमातृदूर्ध्वं निवर्तत इति चेत् किं मातामह्यादिभिः सपिंडताया
एव तस्या अधिकं पितामह्यादिभिः सापिं प्रमातृदूर्ध्वं बोध्य इति ततो मातृस्वपितृ
पक्षे भर्तृपक्षे च सापिं प्रमातृदूर्ध्वं अत एव मनुना अस्मिंश्च यामातुरस्य
जात्रयापि नुः सा प्रजांस्तदादि जातीनां द्वारकं मणिमेषुनेति वाक्ये मातुरस्य

पितृसंज्ञायाः अत्रापि न

(6A)

सा

तथा पृष्टे पिकुले यावन्मो व्यक्त यस्ताः सर्वा वष्टरूपाः एवं सप्तमकुलस्थी अ
पि सर्वा मातृ पितृ व्यक्त यस्ताः सर्वा वरस्य सप्तमरूपाः तथा उत्तमः स
र्वाभ्यो व्यक्तियः नृपद्यमानाः कन्यापुत्रतत्कन्यापुत्रतत्कन्येवरूपा
यावन्त्यः सैतानवल्लः तन्मध्यस्थायो कन्यासान्ततन्मध्यस्थेन पुत्रे लप
विषोया सापिंद्रानिष्टनेरकावाता किंतु सप्तमकुलदूर्ध्वं यावन्ति वरा
पेक्षया समनवमादीनि कुलानि कस्तस्य उत्पद्यमाना वा वराः सैतानवल
लः तन्मध्यस्थायो कन्यावरेण वरणे यातस्यापिंद्रस्य निष्टतत्वात् त
जापि समानगोत्रजावर्जनीयाः अथ गोत्रावयापिनुरिति मनुनानि
थात् अन्येतु माता महसमानगोत्रापि निषिद्धे स्याद्ः स्मृतिं जोदाहरति मा
तुलस्य सुता मुद्धा मातृगोत्रांतथैव वरा समाने अवरां वैवगत्या जाद्रा
यणां चरेदिति तदयुक्तमिष्टपरे तथा हि न तावदस्यां स्मृतौ मातृगोत्रा

(5)

मिति पदेन माता महसमानगोत्रा निश्चिध्यते किंतु मातृसमानगोत्रा मात्रं । न
त्र मातृगोत्रमाता महसमानगोत्रं वैकृततो मातृसमानगोत्रा निश्चिधेन माता मह
समानगोत्रे व निश्चिध्यति शंकरः । मातृमाता महसमानगोत्रशो रेक्या सिद्धे स्वगो
त्राद्द्रव्यते नारी विवाहात्सप्तमे व दत्तमनुवाक्यात् । नतश्च मातृगोत्रं
तथैव जेति माता पित्रो गोत्रे व्येन पितृसमानगोत्रे व निश्चिद्ध भवती
ति वयं तु ब्रूमः ॥ अथ वेदे वं मादि व समाहृत माता महयोगोत्रे क्यं न स्यात् अ
स्ति नु तत् ॥ या तु आह्वादि विवाहेषु यो दा तस्या अमुकगोत्रा ममुक
गोत्राय संप्रददत्ति सैकल्यदानेन वरगोत्रायति पितृगोत्रं अत्र शंकर
या तु गंधर्वा दि अतुष्टयो दास्तस्यास्तथा दानाभावेन न वरगोत्रा पति
पितृगोत्रं अत्र शंको आह्वादिषु विवाहेषु यातृदा कन्यका भवेत् । अर्हं गो
त्रेण कर्तव्याः तस्याः पिंडोदकाः क्रियाः आसुरादि विवाहेषु पितृगोत्रेण

॥६॥

(5A)

धर्मतद्वृत्तिमार्कलेयवचनबलेन स्वगोत्रद्वयतद्वृत्त्यादिस्मृतेर्ब्राह्मणदिविवाहोऽहविषयत्वात्
तथा मातृगोत्रांतथैव वे सस्यायमर्थः पर्यवश्यति ब्राह्मणदिविवाहोऽहसुतो न पितृगोत्रा मुद्धेत्
मातामहगोत्रांतद्वहेदनिषेधात्। गार्धवादिविवाहोऽहसुतस्तु मातामहगोत्रां पितृगोत्रां
च नोद्धेत्। अतः गोत्राः च यापितुरित्यादिवैवमनुवचनात्। एवं मातृतः पंचमास्तित
तः सप्तमाहर्ध्वकन्यापरिणयेति सिद्धं। अन्यथा तु नारदेन दोषोक्तः। मातृतः पंच
माहर्ध्वपितृतः सप्तमातृत्वात्। गृहस्थ उद्धेत्कन्यामन्यथा गुरुतल्पगृह्णति एवं
चातिप्रयत्नेन प्रत्यवायभीरुमिवैव पराशरोऽप्युच्यते। तदुक्तं प्रवरमिर्णये ॥ अ
तिप्रयत्नात्सोपि उच्यते विवेकव्यं विचक्षणैरिति ॥ शोधनानुक्तानां तु व्यासेन वि
शेषोऽुक्तः ॥ पंचमीमातृपक्षाच्च पितृपक्षाच्च सप्तमी ॥ गृहस्थ उद्धेत्कन्यामन्येन

विधिनान्तेवेति। वशिष्ठोपि। पंचमीसप्तमीचैवमातृतः पितृतस्तथेति। पैठिन
नसिरपिपंचातीसमातृतः सप्तातीसमातृतः त्रीनतीसमातृतः पंचातीस
पितृतः वेति। तत्र पंचातीसमातृत इति तुमातृतः पंचमादूर्ध्वपितृतः
(6) सप्तमात्तथो^{मा}नेनसमानार्थः। त्रीनतीसोदेरयमर्थः॥ वरेण्यकन्याप
रिणोथासामातृतस्तृतीयो^{मा}दूर्ध्वपितृतः पंचमाकुल्लादूर्ध्वयकुल्लं
चतुर्थे^{मा}दूर्ध्वतत्रभवया; संतानव्यस्तप्रथ्येति। तथान्वेयव्यवस्था। यस्यव
(7) श्वरपरान्शोधनेशक्तिरस्ति तेनमातृपक्षे पंचकुलानि पितृपक्षे सप्तकुल
निपरित्यज्यतदूर्ध्वतविकुलोहनायां संतानलतायां वर्तमानाकन्यापरिणे
या यस्यतुतथाशक्तिर्नास्ति तेनमातृपक्षे त्रीणिपितृपक्षे पंचकुलानि जतिग्रामतदूर्ध्वमावि

(6A)

कुलो ह्यत्र संतानवल्ली स्था कन्या परिणये या तत्र तावद्विवेकार्थं उभयोः कुलो
संतानवल्ली नामानि निर्दिश्य निर्णयः क्रियते ॥ अथ मो वंशा निर्मात
विष्णु शर्मा १ तत्पुत्रः शिव शर्मा २ तत्कन्यारूपवती ३ तत्पुत्रः सोम
शर्मा ४ तत्कन्या सोम शर्मा वती ५ तत्पुत्रः सुप्रदः ६ तत्कन्या का
तीमती ७ तत्कन्या पुत्रो अद्रावती विशेषेणा वित्येका संतानव
ल्ली विष्णु शर्मणः १ एवं च शर्मा ता विष्णु शर्मा तत्कन्या विजया
२ तत्पुत्रो अद्रावती ३ तत्कन्या सरस्वती ४ तत्पुत्रो देवदत्तः ५ तत्क
न्या मैधावती ६ तत्पुत्रो चन्द्रः ७ तत्कन्या पुत्रो धर्मनामान् इति हि
तीया संतानवल्ली ॥ एवं च नयमदशा मादि स्वयम्भूतः ॥ तत्र प्रथम संतानव
ल्ली स्थग्यो २ ए मयो अद्रावती विशेषेणा द्वितीया संतानवल्ली स्थे द्वितीया
दिपिः सर्वैः सह साधिं ज्ञं निरुद्धं तयोस्तै सह साधिं ज्ञं मूलपुरुष द्वार
कं वाच्यं मूलपुरुषश्च सप्तमाहूर्ध्वत्वात् अनयोर्न स्मृपिडं तैती तत

इति

(७)

यु३

यत्सापि

उत्पन्नानि सर्वाणि पिसंता नमि नयोरस्य पिंडानि। यस्तु यं केषां विदुधोषः अ
ष्टमस्य द्वितीयादिभिः असापि प्रोपि द्वितीयादीनामष्टमेन सह सापि प्रमस्ये
वेति। तदुक्तं निर्मूलत्वात् सापि प्रोपि हि समानपि उता। न वै कस्य वेष्टम्य न्यस्य तत्स
मानं भवेतीति एव द्वितीयसंततिस्तु योरस्य अमयोः यमुना भान्वो अयमसता
नस्येः सर्वेः सह सापि प्रोपि निवृत्तं। अथोपर्योरपि संतं योः परस्य रं मातृ पक्षे वं
अपुरुष पर्वतं पितृ पक्षे सप्तमं पुरुष पर्वतं यत्सापि प्रोपि तज्जाये विवेकः कथ्यते
उपयो मूलभूतमाश्रय परस्य रं उपपद्यते सापि प्रोपि वर्तत एव। षष्टसप्तमयो
स्तु यं विशेषः यदि न योरस्य पितृ तत्सु योर्मतिरो मूलमपुरुषमाश्रय पंचम्यो
षष्ठ्यो च तदा तयोः षष्टसप्तमयो न परस्य रं संति तस्येः सर्वे द्वितीय तृतीयादि
भिः सापि प्रोपि मूलमाश्रय पंचम्यां मातरि उत्पन्नस्य षष्टस्य सापि प्रोपि निवृत्तेः य
दायं चम्यां मातर्भुसन्नः षष्टो न मूलपुरुषेण तदुत्पत्तौ इतरसंति तस्येष्टन
सापि उः तदा मूलमपुरुषा षष्ट्यां मातर्भुसन्नः सप्तमः सुतरामसापि उः य

॥८॥

१६

(७A)

दातुतयोः षष्ठसप्तमयोः पितरौ मूलपुरुषात्पञ्चमौ षष्ठौ च न दातयोः षष्ठसप्तमयोः
यसंततिष्ठयोः षष्ठसप्तमयोः पितामहो ननु मूलपुरुषात्पञ्चमौ षष्ठौ च न दातयोः षष्ठसप्तमयोः
एषु मातृसप्तमस्य यस्य पितामहो ननु मूलपुरुषात्पञ्चमौ षष्ठौ च न दातयोः षष्ठसप्तमयोः
सर्वेः सहसापि ज्ञेयं विनुमर्हति यच्च न्यामा तर्कसन्नेष एवैसापि ज्ञेयं नि
वृत्तत्वेन तदुत्पत्तेश्च सप्तमे तस्य सुतस्य मत्तं भवति चेदमेव। सप्तमस्याप्यस्य
मूलभूतो यदि मातृत्वादास्य प्रमादं तदा तेन सह तस्य सापि ज्ञेयं न स्यात्। यदा तु
तस्य सप्तमस्य मूलभूतः पितृत्वादास्य प्रमादः तदा कथं तेन मूलभूतेन तदुत्पत्तेश्च
रितसंततिष्ठैः सापि ज्ञेयं निवर्तते तथा गौतमे बध्नावरस्य बतः कूटस्थोद्यदिस्य ता
सप्तमः पञ्चमी चेत्तयोर्माता तस्यापि ज्ञेयं निवर्तते इति कूटस्थः उभयसंतानमूलयो
पुरुषः। अथ पूर्वोक्तसंतस्योदितरेतरसापि ज्ञेयं वर्त्यते सोऽप्याय वैसाः पञ्चम्याः
तत्पूर्वसापि नाचप्रथमादिचतुर्थीनामितरसंतस्यैव तरेति स्थेदेव दत्तरूपे पंच

ता

(8)

मंवर्यतैः सापिंडं न निवृत्तं सौभाग्यवती पुत्रस्य पृथग्व्यतिरस्य संततिश्चैः सर्वैः
सह सापिंडं निवृत्तं तेन सह मातृ तः पञ्चमाह धर्मावीनो मूलस्य पुरुषस्य
सापिंडाभावेन तदु ह नानामपीतरसं ततिस्थानां सापिंडाभावात् मूलं दा ॥ ७ ॥
रकं द्वितेन सह तेनां सापिंडं न जन्मलभूतं तेन सापिंडः येन मूलपुरुष द्वारकं
तेन सह सापिंडं स्यात् तथा कांतिमतीतं समीत्येतरसं ततिस्थेषु मध्येष्वप्य
जन्ममेधा वस्य सापिंडातयो रभ्यासापि मूलमारभ्य षष्ठ्यं जन्मसापिंडं
भ्यामुपपन्नत्वात् तथा सैव तदु ह न यनदेन सह समेनापि न सापिंडाधनं
दस्य मातृ तः पञ्चमाह धर्मावीनो मूलपुरुषेण सह सापिंडाभावेन तदु स
त्रैरितरसं ततिस्थैः सर्वैरपि सापिंडाभावात् अष्टमयो रूपपरस्परसं त
तिस्थैः सर्वैरपि सह सापिंडं निवृत्तमिति वर्णितं आकृष्टं मातृ तः पि

(8A)

रुविषयेण व्यासवाक्येन सह पि न विषयत्वात् विरोधात् अनुपपत्तेः समानविषय
ये हि परस्परं विरुद्धार्थयोर्विरोधः न यावत् समानविषयता स्मिन्नाकाशरु
विषयत्वेन पि न विषयत्वात् न चेत्तत्सप्तमपेक्षमकन्यापरिणयनस्याश
रुविषयत्वं काल्पनिकमिति शक्यं उदयहेतुसप्तमादूर्ध्वतदभावे तु सप्तम
पञ्चमी तदभावे तु पितृपक्षेऽप्ययं विधिः सप्तमी च तथा षष्ठी पञ्चमी च तथा
च या एवमुदाहृत्यैकस्यैव नदपक्षे किं तावन्नः इति चतुर्विंशतिमते सप्तमा
यं च मादूर्ध्वभावे विहितस्य सप्तम्याः पञ्चम्या वाकन्यायाः परिणयनस्या
नुकल्पहेतुना शक्यं विज्ञायते अतीते सर्वत्र हि मुख्यालाभे निधीयमाना
नाम नुकलत्वात् अशक्यं विषयसमेव भवति तदुक्तं प्रभुः प्रथमक
ल्पस्य यो नुकल्पेन वर्तते सनाप्रोतिफलं चेद्दपरत्रेति श्रुतिरित्ययान्ना
भावे विहितं हेमश्राद्धादि। एवं मातृयज्ञात्पञ्चमी कन्यापरिणये सक्तं।

(9)

तथापि त्वपक्षादपि पञ्चमीपरिणामाः। तद्यथा पूर्वोक्तद्वितीयादिसंताने यज्ञद
त्तादिभिः स्वपितृ पक्षान्मूलपुरुषपर्यन्तादुत्पन्नायां तदितरसंततौ वर्तमाना
या पञ्चमीकन्याविद्यासापरिणोयातदभावेपितृपक्षेप्ययं विद्यिरिति यत्तु
विज्ञातिमतेपितृपक्षादपि पञ्चम्या कन्यायाः परिणयनोक्तः तत्रापिसोमद
त्तेन न परिणोयापञ्चमोननुपञ्चमीमिति निश्चिन्तात् यत्तु व्यासवाक्ये केषां चि
द्व्याख्यानं मातृपक्षासंयमीपितृपक्षासप्तमीव्यतीत्योर्ध्वकन्यामुदहेदिति
तदमुक्तं। उदहेत्सप्तमादूर्ध्वतदभावेन सप्तमीमिति व्यतीत्योर्ध्वं चतुर्विंशति
मते कदेनो न सप्तमीमुदहेदिति सप्तम्या नार्थकन्यासवाक्ये अतीत्यप
दाध्याहारेण व्याख्यानं नायोगात्। न च चतुर्विंशतिमतेपि सप्तमीव्य
तीत्येति व्याख्यानं शक्यं तथा सति तदभावेन सप्तमीनियत्र सप्तमा
दूर्ध्वीभावे सप्तमीवा अतीत्योर्ध्वकन्यामुदहेदित्यर्थः स्यात्सया

॥११॥

(9A)

युक्तं न हि मुख्या संप्रवे मुख्यं कुर्यादिति विधिः कुत्रापि दृश्यते तस्मात्सप्तमी
पञ्चमी मुदहेदित्येव व्याख्या न संकुमिति माहृतः पञ्चमाहृद्यं विनासूत्रा
पुरुषेण सद्रसापि द्वाभावेनेतदुत्पन्नैरितरसं तत्तिष्ठे सर्वैरपि साविं द्वाभा
वान् अष्टयोस्तु परपरस्य रसं तत्तिष्ठे सर्वैरपि सद्रसापि द्वाभाविं द्वाभा
नितं जाकृतजामाहृतपक्षासि हृतपक्षाद्वा तृतीया कन्या चतुर्थी कन्या वा साप
रिणयातेदुक्ते चतुर्विंशतिमते तृतीया वा चतुर्थी वा पक्षयो रभयोरपि विवा
हयेन ननु प्राद्वपाराशर्ये गिरीयमिति राजवं विशेषः मूलमारभ्य एकस्यां
संततो याचतुर्थी कन्या सातिरिति सप्तमि तिष्ठेद्वितीयादिभिः सप्तमांतेः सर्वैः
न परितोया कितु चतुर्थ्यन पञ्चमेन वा तदुक्ते चतुर्थी मुदहे कन्या चतुर्थ्यः
पञ्चमोपि वा पक्षशरमतेष्वही पञ्चमो ननु पञ्चमीमिति अत्र केचिदेवं व्या
चक्षते चतुर्थी कन्या चतुर्थ्यः पञ्चमो वा पुमान् उदहेत् तथा स चतुर्थ्यः

(१०)

पुमान्यं च मोवाषष्टीपाशशरमते उदहेतु तथा पंचमः पुमान्यं च मीनतूदहेदि
 तितदयुक्तं ॥ स्पष्टं तयोः चतुर्थं पंचम इति पदार्थे चतुर्थमिति पदेना
 तयोः पुनः षष्टीमिष्टनेनापि पदेनान्वये स्यादिति कल्पनापत्तेः न च प्रका
 रांतरं हान्वयस्यैव कल्पयितुमावर्तिर्युक्ता ॥ तस्मादेवं व्याख्येयं चतुर्थं
 पंचमोवापुमान् चतुर्थीकन्यासुदहेदिति पूर्वार्थान्वयः तथा पंचमः पुमा
 न् षष्टीकन्यां पाशशरमते उदहेदिति नवात्रापि पंचम इति पदस्य पुनः पं
 चमीनोदहेदिष्टनेनान्वयकल्पनापत्तिः स्यादिति वाच्यं पुनः शब्दार्थे
 वर्तमाने न तु शब्देन पूर्वापक्रांतस्याव्यवहितस्य पंचम इति पदार्थस्य नो
 नरुक्त्येव शमृशतोपस्थितिसंज्ञवे सति तत्स्थिध्यर्थं पंचम इति पदस्याव
 त्तिकल्पनाभावात् तस्मादेवं व्याख्येयं पुनर्बुद्धितया ॥ ख्यात्पर्यालोचनयाप
 वंशस्यार्थः चतुर्थीकन्याचतुर्थेन पंचमेन वा पुरुषेणोद्वाह्या तथा

११२

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com